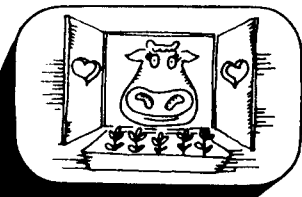

מבנים ומיכון

חצרות המתנה

עזרא שושני, ה.מ.ב.

במאמר קודם, אשר פורסם ב"משק הבקר" חצרות המתנה אשר למעשה הינן חלק בלתי והחלב" 191, התייחסתי לבניית מכוני חליבה. נפרד מתיכנון מכוני החליבה. בתחילה אציין במאמר זה ברצוני להתייחס לתיכנון ובניית את שמות המשקים שחנכו מכוני חליבה:

שם המשק	גודל המכון	סוג ציוד	סוג המכון	הערות
נירים	32×32	וסטפליה	שדרת דג	מכון משופץ, זיהוי אוטומטי מכון משופץ ללא זיגוג
עין חרוד איחוד	32×32	וסטפליה	שדרת דג	
עלומים	18×18	אלפא-לאואל	שדרת דג	
רעים	18×18	וסטפליה	שדרת דג	
פרוד	16×16	פולווד + צח"מ אפיקים	שדרת דג	
סאסא	16×16	פולווד + צח"מ אפיקים	שדרת דג	מכון משופץ, זיהוי אוטומטי מכון משופץ, זיהוי אוטומטי מכון משופץ
חפץ חיים	28×28	וסטפליה	שדרת דג	
נגבה	32×32	באומטיק	שדרת דג	
שער העמקים	28×28	אלפא-לאואל	שדרת דג	
רשפים	20×20	צח"מ אפיקים אלפא-לאואל	הפרות עומדות זו בצד זו בזווית 90° ביחס לבור החולב	
		צח"מ אפיקים		מכון משופץ

משום מה, בתיכנון נוטים להקל דעת. במאמר זה ברצוני להתייחס הן לתיכנון ולבניית חצר ההמתנה והן למרכיבים השונים אשר מותקנים בה.

מטרות חצר ההמתנה

מספר מטרות לחצר ההמתנה: הראשונה שבהן – המתנה לחליבה. לא בכדי אנו מגדירים חצר זו

הפרה, קרי: העטין. מים אלה מזוהמים בחידקי סביבה למכביר. באותם מקרים שאין ייבוש בחצר ההמתנה, ניתן להבחין בטבעות חומות על פני שפתי בטנת הגומי של המכונה, עדות לחדירת מים מזוהמים אל החלב, ומכאן הדרך קצרה אל העטין.

במקרה כזה עדיף להרכיב את אשכולי החליבה על פטמות יבשות ומזוהמות מאשר על פטמות נקיות ורטובות!!!

אשר לאי הרטבה בכלל, בעדרים שבהם הפרות נקיות אף בחצרות: מחלוקת קיימת בין אנשי מקצוע. מתוך בדיקה שערכתי בזמנו בקיבוץ יקום נמצא, שבעת הרכבת המכונה על עטין יבש (ללא הרטבה כלל), אמנם לא הביאה לעליה בספירת חידקים בחלב, אך לעומת זה הביאה לעליה במספר חידקי הקולי. בנוסף, מספר משקים אשר עברו לשגרה זו התריעו על עליה חדה בדלקות מסוג קולי.

האמנם? לשם קבלת תשובה חד-משמעית דרושה בדיקה מקיפה. אומר רק זאת: אם תיתכן אפשרות הרטבה וייבוש, אעדיף שיטה זו על פני כל שיטה אחרת, הן מפני האמור לעיל והן מפני השוני בגישת החולבים לניקוי הפטמות (ומה עם קירור הגוף בעונות החמות?)

שיפוע החצר

לשיפוע החצר ולכיוונו משמעות כפולה. לאפשר נגירת נוזלים והכוונת הפרות בצורה נכונה. ברור, אם דאגתנו נתונה לנגירת הנוזלים עדיף לבנות את החצר כאשר נקודת קליטת הנוזלים **רחוקה** ממכון החליבה, דהיינו: הנקודה הגבוהה של החצר תהיה בסמוך לכניסה למכון. אשר להכוונת פרות בצורה נכונה, תצפיות שנערכו בארה"ב מצביעות על כך, שהפרה נוהגת לעמוד כשראשה מופנה כלפי הנקודה הגבוהה של השיפוע. בניית חצר בשיפוע שלא בעליה לכיוון מכון החליבה עלולה לגרום לעמידת פרות בניצב לציר התנועה אל המכון. תופעה זו אובחנה אף בארץ במספר משקים.

שיפוע חד מדי עלול להביא להחלקת הפרות תוך כדי תנועתן ואף להביא לזקק מצטבר לעמוד השדרה. השיפוע המומלץ הוא עד 3% ובמקרים

זה חשוב לצורך הורדת טמפרטורת הגוף של הפרות בתקופות חמות. דבר זה חיוני כדי להבטיח יציבות בתגובת החלב. אוסיף ואומר, שלצורך החזרת הפרות אל חצרותיהן יש לדאוג לשערים מתאימים אשר ימועו העברת פרות דרך מכון החליבה או החזרת הפרות ב"הילוך אחורי".

כיצד לחשב את גודל החצר?

על סמך הנסיון שהצטבר הן בארה"ב והן בארצנו, מומלץ לבנות את חצר ההרטבה לפי 1.5 מ"ר לפרה $\times$ מספר הפרות בקבוצה הגדולה ביותר. שטח קטן מזה יוצר מצבי עקה בשל הצפיפות הנגרמת וגם נקיון הפרות יוצא בהפסדו. שטח קטע הייבוש ייקבע לפי 25% משטח ההרטבה ואף למעלה מזה (נתון קל לתיכנון, כ־0.5 מ"ר לפרה).

בעת האחרונה נתקלתי בבניית חצרות המתנה אשר השטח הכללי חרג מ־2.0 מ"ר לפרה. במקרה קיצוני אף נבנו שתי חצרות כאשר האחת משמשת להרטבה ורעותה, עם אותו שטח – לייבוש. במקרה זה אמנם מבטיחים ייבוש כדבעי של העטינים, אך מביאים להמתנה ארוכה יחסית של הפרות בחצר ההמתנה. במחקר שנערך בארה"ב על ידי ד"ר ג'ק אולברייט (ודאי זכור לטוב לחלק מאתנו בזכות ביקורו אצלנו ומאמריו הנלהבים על הנעשה בארץ), הוא מצא שהמתנה של פרות הנחלבות 3 פעמים ביום מעל לשעה אחת מחוץ לחצר ה"מגורים" מדי כל חליבה עלולה לפגוע בייצור החלב. במקרה שהזכרתי לעיל, אם בקבוצה יש כ־100 פרות והספק מכון החליבה הינו כ־130–120 פרות/שעה, הרי הפרות האחרונות מהקבוצה השניה והלאה תמתנה קרוב לשעה ו־ $\frac{3}{4}$ השעה. בכך החסרון!!!

עם זאת, הרטבה בחצר הרטבה ללא קטע ייבוש עלולה להביא לידי כך שמכונת החליבה תורכב על עטין רטוב של פרות רבות יחסית ואין גרוע מכך לגבי איכות החלב ודלקות העטין. כל ייבוש במכון החליבה יהיה חסר תועלת כיוון שבמשך החליבה כמות מים גדולה תיגרו מכלל הגוף בכיוון החלק הנמוך של בטן

נוכיר מחדש את חשיבות השערים בקדמת החצר לצורך הוצאת הפרות שהובאו שלא לחליבה, אלא למקלחת מצננת בלבד.

אחת הדרישות החוזרות ונשנות בעת תכנון מכוני חליבה חדשים היא, לאפשר מעבר טרקטור בחצר ההמתנה למקרים בלתי צפויים (נפילת פרה כתוצאה מפשיקת הרגליים האחוריות, קדחת חלב, וכד'). בכל מקרה, דבר זה מחייב תכנון שערים מתאימים.

את שערי הכניסה יש למקם סמוך ככל האפשר למעקה האחורי של חצר ההמתנה או למקום אף בקו מעקה זה. הנחיה זו נראית כמובנת מאליה, אך מצאתי מקום לציין זאת עקב שגיאות שנעשו בעבר.

הגג

הפרות נמצאות זמן רב יחסית בחצר ההמתנה בתנאי צפיפות. קרינת שמש ישירה על גב הפרות עלולה להזיק כי יקשה על הפרות להיפטר מעודף החום המצטבר בגופן. איני רואה כל טעם בהרטבת פרות לשם צינון כאשר הן

קיצוניים עד 4%, עדיף להימנע מכך במידת האפשר.

רצוי להקיף את חצר ההמתנה במעקה בטון אשר גבוה כ-1.20 מ' מרצפת החצר כדי למנוע התזת מים מחצר ההרטבה אל שבילי היציאה ממכון החליבה. הסיבה היא, שעם גמר חליבת הפרות, אנו נוהגים לחטא את הפטמות בחומר חיטוי והתזת מים על שבילי היציאה תביא להורדת חומר החיטוי מהפטמות.

במספר משקים בנו מעקה גבוה יותר (1.80-2.00) משני צדי חצר הייבוש, במטרה להגן על הנוכחים בבור החליבה מפני רוחות וגשמים.

רצוי להבטיח פתחי איורור תחתונים לאורך חצר ההרטבה; פתחי מעבר לבני אדם מומלצים אף הם.

השערים

שער הכניסה חייב להיות רחב מספיק כדי לאפשר כניסה מהירה של הפרות אל חצר ההמתנה. רוחב שער הכניסה צריך להיות בין 3 ל-4 מ'.

תמונה 1 מערכת ההמטרה במכון אפיקים

חשופות לקרני השמש. יחד עם זאת, אין הכרח לכסות את הגג במשטחי אסבסט. ניתן להסתפק ברשת צל אשר מביאה להפחתה בקרינת השמש עד כדי 90%. התקנת רשת צל מאפשרת גם איזורור טוב יותר בחצר (אין לחשוש מגשם הניגר על גב הפרות בעונת החורף).

לעומת זאת יש להבטיח גג קשיח ובלתי חדיר (אסבסט, פח) מעל חצר הייבוש. לגובה הגג גם נודעת חשיבות בקשר לקרינת השמש פנימה ובקשר למערכת הכלב החשמלי.

מערכת ההמטרה

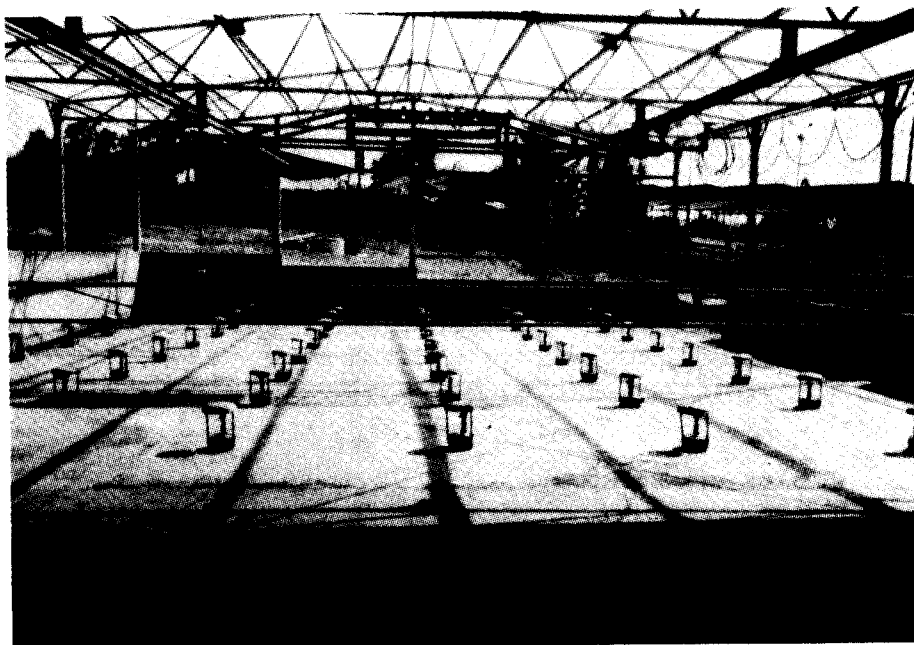
ההמלצות למערכת ההמטרה מקורן בקליפורניה. עם השנים שיפרנו את המערכות והתאמנו אותן לתנאי הארץ. קוטר הקו הראשי צריך להיות בין 3-4 צול; קווי הממטרות עצמם צריכים להיות בקוטר 2". המרחק בין ממטיר לממטיר ובין קווי הממטירים צריך להיות בין 1.50 ל-1.80 מ'.

עדיף לסדר את הממטרות בסגול. הממטרות הקיצוניות (דהיינו: אלה שגובלות במעקה החצר ובחצר הייבוש) צריכות להיות ממטרות גזרה. בבדיקה שערכתי במפעל "נען" לממטרות מצאתי, שהממטרות המתאימות לצרכינו הן: ממטרת גזרה חלקית מס. קטלוגי 323/34, זווית הרטבה 11°.

ממטרת גזרה מלאה מס. קטלוגי 322/94, זווית הרטבה 11°.

לממטרות אלו פומית אחת בקוטר של כ-4.0 מ"מ. ספיקת הממטרות נעה בין 300-500 ליטר/שעה, תלוי בלחץ. מומלץ לחץ עבודה של כ-3.5 אטמ'.

אציין שלא פעם ניתן למצוא ב"חצר הגרוטאות" של הפלחה ממטרות ישנות עם שתי פומיות בזוויות של 7° ו-12° (מס. קטלוגי 221/23, 221/94) והן מצויינות למטרת רחיצת העיניים. באחרונה התפתחה נטיה להימנע מהנחת קווי מים על גבי הבטון מתוך הנחה, שצנרת המים מפריעה לתנועת הפרות בתוך

תמונה 2. מערכת ההמטרה בעין חרוד, מאוחד

מגינים למטרות

בתחום זה ראיתי פתרונות רבים, אתיחס לשני דגמים. האחד הוא כובע מחובר אל זקף (ניפל) היציאה מהקו ואליו מתחברת הממטרה (תמונה 1). הדגם השני גם כן כובע, אבל מקובע בבוטון בנפרד מהממטרה (לא באמצעות ברגים). נראה לי שהדגם השני מחזק ויציב הרבה יותר מהדגם הראשון. אם בכל זאת מרכיבים כובע לפי הדגם הראשון, יש לנדא שהוא בנוי ומחזק כהלכה (תמונה 2).

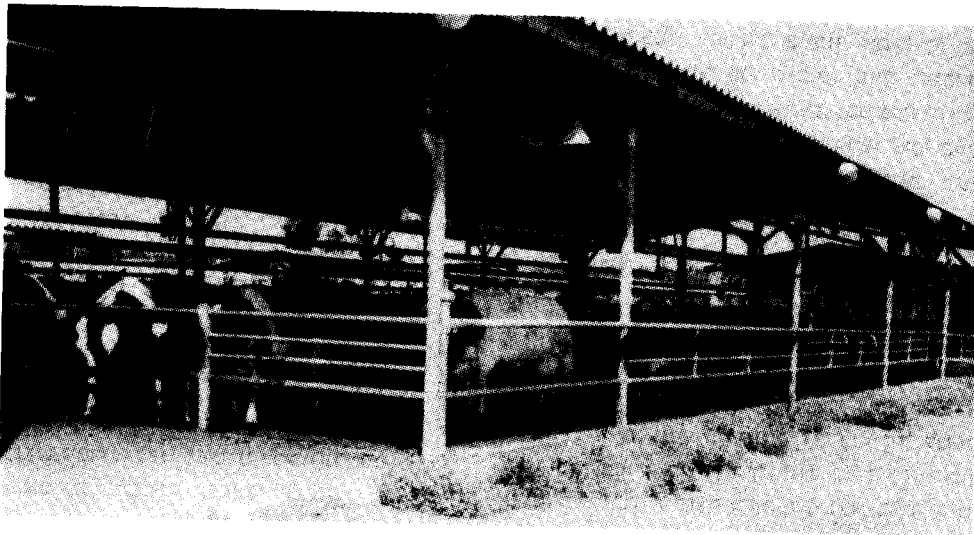
להערכתי ניתן להסתפק בכובעים מברזל מגולוון אך כל הרוצה לדקדק במצוות יוכל לבנותם גם מפלדת אל-חלד.

יש להקפיד שגובה הכובע מרצפת החצר לא יהיה נמוך מדי ולא גבוה מדי. אם הכובע נמוך מדי, זרימת המים מהממטרות תיפגע ואם הוא גבוה מדי, יש בו סכנה הן לרגלי הפרות והן לממטרות. נראה לי שהגובה הרצוי הוא בין 15 ל-20 ס"מ.

יצרן ותיק בתחום זה, מפעל מתכת כפר גליקסון, הפסיק את הייצור. כיום ידועים לי שני יצרנים: מסגרית רוברט ברגר בכפר חסידים ומסגרית מבוא ביתר, אשר משווקת את כובעי הממטרות באמצעות המשביר המרכזי.

חצר המתנה. איני משוכנע שצנרת מים חשופה, אם היא מסודרת כדבעי, אכן מפריעה לתנועת פרות. שנית, הנחת צנרת בתוך בוטון עלולה ליצור בעיות, עם "הזדקנות" המערכת. לא אחת נתקלתי במערכות אשר נוזלות עד כדי אבדן הלחץ בממטרות ואף עד כדי התמוטטות הבוטון בחצר. לעומת זה, יש בכך פתרון לכניסת טרקטורים נוחה יותר אל החצר. במקרים רבים המלצתי להימנע מתיקונים במערכת מים הקבורה בבוטון אלא להניח צנרת חדשה על פני הבוטון. לכן, אם מניחים צנרת בתוך הבוטון, יש לתכנן אפשרות של גישה נוחה לצנרת לצורך תיקונים. כיום אפשר גם להשתמש בצנרת P.V.C. קשיחה אשר אינה מתבלה כצנרת הברזל. פתרונות טכניים יפים ניתן לראות במספר משקים, אשר חנכו לאחרונה מכוני חליבה חדשים.

אם מתקינים קווי ממטרות **לרוחב** החצר, ניתן לחלק את החצר למספר שדות. סידור כזה מאפשר גמישות בהפעלת הממטרות ובדיעבד נחסכות כמויות מים ניכרות ומובטח ייבוש עטיני הפרות. הפעלת שדות והפסקת פעולתם נעשית באמצעות מערכות פיקוד מתאימות.

תמונה 3. איורור ותאורה בחצר המתנה בגבעת חיים, איחוד

המטרה עילית

מערכת המטרה עילית (מקלחת) נחוצה לשם הורדת חום הגוף של הפרות בתקופות חמות. סקר מקיף בתחום זה נערך על ידי מספר גורמים, האחרון שבהם נערך על ידי "החקלאית". אין בכוונתי לחזור על פרטי התצפית, רק אציין את התוצאה: **המטרה עילית הביאה להורדת חום גופן של הפרות עד כדי 1.4 מ"צ וההשפעה על תנובת החלב היתה מובהקת.**

המפרט הטכני של מערכת זו מובא כאן בהמשך. הקווים העיליים צריכים להיות בקוטר "1'-1½". המתנים המקובלים הם מתני קונוס, כאשר קוטר הכיסוי הוא 3.5 מ', בלחץ 2 אטמ' ומעלה. המתז מיוצר במפעל קיבוץ נען ומספרו הקטלוגי 943. ספיקתו כ-350 ל"/שעה. נמצא, שהצבה של 1 x 2 מ' הביאה לכיסוי מלא.

מערכת ההמטרה העילית צריכה להתפרש אך ורק מעל לחצר ההרטבה. שילוב של מאווררים עם מערכת ההמטרה העילית מביא להסעת החום, הנאצר בטיפות המים אל מחוץ לחצר ההמתנה ובכך משפר את צינון הפרות. אגב, ככל שטיפות המים זעירות יותר, עד כדי עירפול – יעילות הסעת החום משתפרת. לעומת זה, יש להימנע מעירפול באותם אזורים המצטיינים בלחות יחסית גבוהה. במספר משקים יעצתי להתקין מערפלים, אשר מתפקדים יפה כאשר אין רוח. אך כאשר נושבת רוח חזקה, אין טיפות המים הזעירות מגיעות כלל אל הפרות.

לא אחת נשאלתי כיצד להציב את המאווררים – האם בציר הרוחב של חצר ההמתנה או בציר האורך. אין לי תשובה חד משמעית אך הרגשתי היא, שהצבת המאווררים בציר הרוחב יותר יעילה, כיון שהטווח היעיל של המאוורר מוגבל. עם זאת, הצבת מאווררים מעל לשערי הכניסה למכון יש בה כדי לשפר את ייבוש הפרות לפני כניסתן למכון (תמונה 3). אם מציבים את המאווררים בציר הרוחב, יש להתקינם כך שתנועת האויר תהיה עם כיוון הרוח הטבעית ולא נגדה.

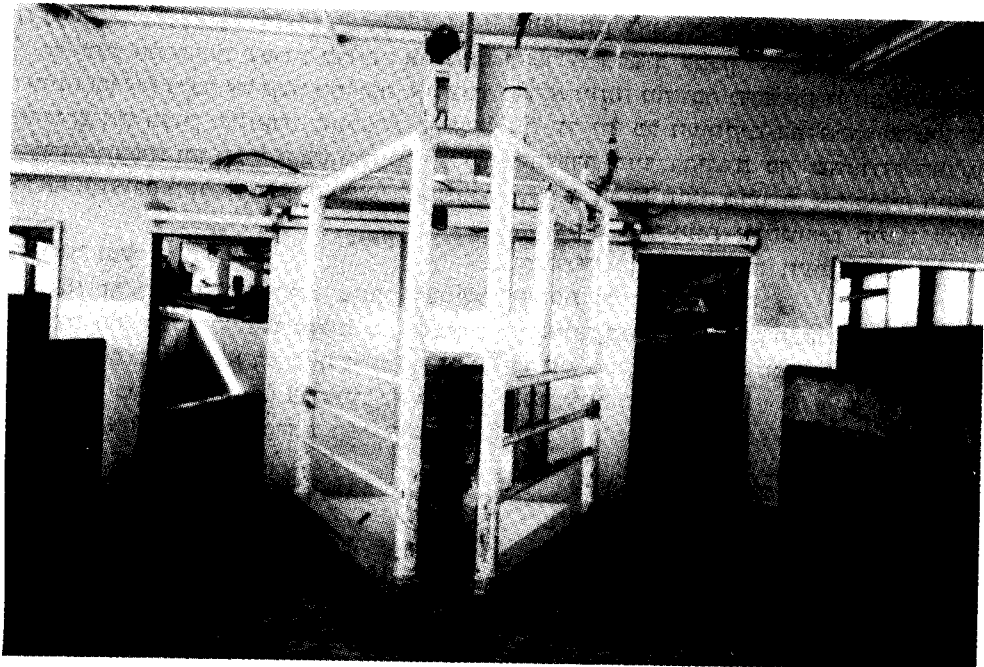
נתיבי ההולכה לתוך המכון

הפרות מתפזרות לכל רוחב החצר עם כניסתן לחצר ההמתנה, לכן יש לנתבן אל פתחי הכניסה של המכון. משמעות הדבר, שיש להימנע מדחיקת הפרות אל קצות חצר ההמתנה בסמוך למכון בזווית של 90°. הדבר נעשה באמצעות בנית "משפך" אחד גדול ו"משפך" אחד קטן (משפך שדרכו יוצא החולב החוצה). את המשפך הגדול יש לתכנן כך שהזווית תהיה נוחה להולכת הפרות ושתימנע דחיקת ראשי הפרות שלא לכיוון ההולכה (כוונתי למרווח גדול מדי בין פסי ברזל). מעקה בטון מונע את התופעה השניה. המשפך הקטן מיועד אף הוא לאפשר את ניתוב הפרות אל פתחי הכניסה, מחד ולאפשר יציאת החולב אל חצר ההמתנה, מאידך.

כיון שמפלס חצר ההמתנה גבוה ממפלס בור החלב, נדרשות מדרגות. התקנתן בתוך המכון מטרידה לא פעם, הפתרון הוא בהתקנת מדרגות או שיפוע ב"משפך הקטן" (תמונה 4).

בעת כניסת הפרות אל מכון החליבה חשוב לדאוג שלא יהיו גורמי הפרעה בדרכן. יש להימנע ממדרגות לא הכרחיות, אולם, אם נוצר קושי מיוחד בגלל הפרשי הגובה בין רצפת חצר ההמתנה ורצפת הפרות במכון החליבה, יש להעדיף מדרגה על פני שיפוע. גובה המדרגה המקסימלי הינו 15 ס"מ. אמנם, נבנו מדרגות גם בגובה של 25 ואף 30 ס"מ, אך רגשי צער בעלי חיים מתעוררים בי לראות פרות עם עטין "סחבה" מטפסות על גבי מדרגות אלה.

כל מדרגה תביא להאטה בשינוע הפרות אל תוך המכון, לכן יש להימנע מהן. אם דרושות מספר מדרגות, יש להבטיח שרוחב המדרגה יהיה 2.70–3.00 מ'. ידועה לכולנו תופעת ה"עדר", דהיינו: בראות פרה את חברתה היא תיקבץ אליה. ענין זה תופס גם בכניסה למכון החליבה. יש להבטיח שתנועת הפרות אל תוך מכון החליבה תיעשה בקו ישר ולא בפיתולים. לצערנו, גם במכונים חדשים שנבנים בימים אלה אפשר להיווכח בפגם הזה.

תמונה 4. "משפך קטן" במכון עין השופט

נתיבי שינוע אל המכון

שבילי ההולכה אל המכון משמשים לשינוע מספר רב של פרות בזמן קצר יחסית. לרוחב שבילי ההולכה השפעה מכרעת על מהירות מעבר הפרות מהחצרות אל חצר ההמתנה. הרוחב האופטימלי הינו כ-4 מ'. חשוב לדאוג ששבילי ההולכה יהיו כשירים למעבר פרות מהיר וכוונתי לכך שיש להימנע ממדרגות בלתי רצויות, בורות ובליטות וכיו"ב. מומלץ וחיוני להתקין מעקף בקטע מסויים של שביל ההולכה, כדי להעביר את הפרות דרך מנהרת ריסוס ואף להעלות את הפרות המסיימות את הקריירה (רבות הן אצלנו) על משקל ומשטח העמסה למשאית.

התקנת שקתות מים אינה הכרחית בשבילי הכניסה. במקרים מסויימים, שקתות מים אלה פוגעות בשינוע פרות מהיר אל חצר ההמתנה. עם זאת כן מומלץ להתקין את שקתות המים בשבילי היציאה מהמכון. במספר משקים הוסבו האיבוסים במכון החליבה לשקתות מים ובעלי

עדרים אלה טוענים שדבר זה מביא לרגיעת פרות מוחלטת תוך כדי חליבתן. במכונים קטנים הדבר אפשרי, אך לא כן הוא במכונים הגדולים.

יש להימנע מזוויות חדות אף בשבילי ההולכה. רצוי לקרות את שבילי היציאה ממכון החליבה עד לשביל ההולכה המרכזי, בכדי למנוע מהפרות מעבר חד, מאזור יחסית מוגן ונוח (מכון חליבה) אל אזור חשוף לגשם, רוח ושמש.

לא פעם נבנים "מנעי-בקר" לשם חצית שבילי ההולכה על ידי טרקטורים כדי לחסוך מעמנו פתיחת וסגירת שערים. כוונתי להנחת צינורות ברזל על תושבות בטון, לרוחב בורות שטוחים. גם כאן ראוי להקדיש מחשבה בעת התיכנון ובעיקר לניקוז הבורות הללו. מאד לא נעים לראות את המדמנות מתחת לפסי הברזל. קצרה היריעה מהכיל בתוך מאמר זה את הפרק שדן ב"שער-כוח" ("כלב" בלשון העם, בדרך כלל חשמלי). אשאיר זאת לאחד המאמרים הבאים.

תאורה

יש לתת את הדעת שפרות תראינה אחת את רעותה וכן את דרכה אל מכון החליבה. אין צורך להדגיש את הצורך בתאורה לחולבים, הן בשל הצורך בתצפית והן מבחינה בטיחותית. לכן יש לדאוג לתאורה מספקת ותקינה בחצר ההמתנה.

הפרדת זבל

נושא זה מטריד אף היום מספר רב של משקים ולא בכדי. העברת נוזלים עם מוצקים מהווה גורם מטריד לא רק לעובדי הרפת אלא גם למשק כולו. נגירת מים בכמויות כה גדולות מחייבת איסוף המים, הפרדת המוצקים מהם

והפנייתם לאגן חימצון. כיום מתוכנן ונבנה בור הפרדה בסמוך למכון. אך לא פעם נדמה לי, שלא ניתנה מחשבה מעמיקה די הצורך בתחום זה על ידי כל העוסקים במלאכה. למשל, בור ההפרדה חייב להיבנות כך, שהטרחה הנגרמת לעובדי הרפת תהיה מזערית, אם בכלל. הוצאת המוצקים באמצעות טרקטורים חייבת להיות מתוכננת כך, שהמפרדה תעמוד בפני הכמות נדחפת על ידי כלים אלה.

באחת מחוברות "משק הבקר והחלב" הבאות נפרסם סקיצה של מפרדה הנראית לנו כמתאימה ביותר.

הנחיות למיקום והפעלה של מאביסים אינדיוידואליים

ד"ר גד שפט, שה"מ, האגף למיכון וטכנולוגיה

המאביסים תוארו בעבר* בפירוט. אין התייחסות במסגרת זו לכדאיות המאביסים בתנאי הארץ. אלה המתכוונים לנסות את המאביסים יהיו חייבים למקמם, להפעילם ולתחזקם נכונה.**

מיקום המאביסים

הגורמים שיילקחו בחשבון בקשר לקביעת מיקומו של המאביס הם כדלקמן:

1. מקום שרוב הפרות נעות בו.
2. המקום שסביב המאביס יהיה שטח חופשי "להסתובב" בו.
3. מקום בין רביצת הפרות לבין האיבוס של הבלייל או המזון הגס.
4. מקום שמים אינם מתנקזים ועוברים דרכו (מי־שוקת, גשם, שטיפה).
5. מקום שאין בו הצטברות מיוחדת של זבל, כמו כן מקום שניתן לנקות ממנו את הזבל על נקלה.

* שפט גד, ציוד ממוחשב לאביסת מזון מרוכז לפרה, "השדה" דצמבר 83, 539-536.

** Dairy Farmer, Jan 84, p. 39.

לאחרונה רכשו משק מושבי ומשק קיבוצי מאביסים אינדיוידואליים לחולבות. המאביס האינדיוידואלי בעיקרו בנוי ממיכל קטן למספר עשרות קילוגרמים מזון מרוכז (בד"כ המזון המרוכז מגיע למיכל הקטן ממיכל גדול באמצעות מתקן העברה כל שהוא, כסליל חלזון) שמתחתיתו מוגן "משחרר" כמות נפחית בקצב מסוים לתוך איבוס. משני צידי המאביס בד"כ ישנם קירות או גדרות הכולאים את הפרה האוכלת משני צידיה ולעיתים קיימת כליאה גם מאחור.

לפרות המיועדות לאכול מהמאביס האינדיוידואלי נקבעת הכמות לפרק זמן כל שהוא במחשב על ידי הרפתן. לכל פרה על צנארה תלוי קולר ועליו תג עם רכיב אלקטרוני המזהה את הפרה בקוד (מספר שונה). רכיב אלקטרוני אחר נמצא בתחתית האיבוס וזה מזהה את הפרה לפי הקוד שבקולר הפרה אשר הכניסה ראשה לאיבוס. זיהוי הפרה מועבר למחשב, והמחשב מפעיל את המאביס "המשחרר" לפרה זו את כמות המזון שנקבעה לה.